

28. Метод с възловите потенциали.

Особености.

Разгл. ел. верига с n възела. Ако по някакъв начин определим потенциалите във възлите, то определянето на токовете в клоновете става по общия закон на

$$i_{ps} = \frac{e_{ps} + U_{ps}}{R_{ps}}$$

Ом.

$$R_{ps} i_{ps} = e_{ps} + U_{ps}, \quad U_{ps} = V_p - V_s,$$

$$i_{ps} = \frac{e_{ps} + U_{ps}}{R_{ps}} = \frac{e_{ps} + V_p - V_s}{R_{ps}},$$

полагаме
$$\frac{1}{R_{ps}} = G_{ps},$$

$$i_{ps} = G_{ps}(e_{ps} + V_p - V_s)$$

Определяне на потенциали във възлите.

Потенциалът е функция, която се определя с точност до конст, тоест зависи от избора на точка с Оев потенциал.

Възможно е да се приеме, че 1 от възлите има Оев потенциал и този възел да се нарича нулев. Необходимо е да се определят потенциалите на останалите ($n-1$) възела. $V_1, V_2, \dots, V_{n-1}$ - независими

потенциали. Съгласно метода за възловите потенциали за всеки възел записваме уравнение:

$$G'_{pp} V_p - \sum_{\substack{s=1 \\ s \neq p}}^{n-1} G'_{ps} V_s = J'_{ep} \quad \text{Грп-собст.}$$

възлова пров. за възел p равна на сумата от проводимостите на всички клонове свързани във възела p .

$$G'_{pp} = \sum_{\substack{s=1 \\ s \neq p}}^n G'_{ps}, \quad \text{Грп-взаимна}$$

проводимост м/у възел p, s . Тя е сумата на проводимостите на всички клонове свързващи възлите p, s .

$$J'_{ep} = \sum_{\substack{s=1 \\ s \neq p}}^n j_{eps} + \sum_{\substack{s=1 \\ s \neq p}}^n G_{ps} e_{sp} \quad p=1, 2, \dots, n-1$$

Първа сума – алг. сума на ЕДТ опиращи се на възел p . Втора – търсим клонове с източници на U , които се допират до възела p , за които е в сила u -нието проводимост*едн. Събираемите са $s +$ ако са към възела, а излизашите $-$.

Общ вид при стап. sin режим

$$Y_{pp} \dot{V}_p - \sum_{\substack{s=1 \\ s \neq p}}^{n-1} Y'_{ps} \dot{V}_s = \dot{J}'_{ep}$$

$$\dot{J}'_{ep} = \sum_{\substack{s=1 \\ s \neq p}}^n \dot{j}_{eps} + \sum_{\substack{s=1 \\ s \neq p}}^n Y_{ps} \dot{E}_{sp}$$

Проводимостта се заменя с комплексна проводимост.

Особености при метода

При наличие на клон с идеален източник на U директното прилагане е невъзможно. Приемаме, че един от възлите с идеалния източник има потенциал 0, тогава другият е с известен потенц. и за него не записваме u -ние, но той дава принос в другите u -ния.